

temmelig stort Omfang; men for det Første har man dog ingen absolut Sikkerhed for, at de træffes, — det er jo kun en privat Foranstaltning, der er tilraadet, ikke paabudt — og for det Andet kan man kun vente, at det sker for indenlandske Skibes Vedkommende; men naar et fremmed Skib f. Ex. et russisk eller engelsk Dampskib anløber en dansk Havn, saa er der for Diebliffet ikke et Memeste, som kan forbyde dem at tage syge danske Kreaturer ombord og føre dem til England; men det vilde være overordentlig uheldigt, om det skete — jeg siger ikke dermed, at det sker, men det kan ske —, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at, da i sin Tid Kvægpesten udbredt i England, saa blev det Spørgsmaal reist, om ikke et russisk Skib, der havde anløbet Kjøbenhavn og taget Kreaturer ombord, havde foranlediget den. Naar der er et officielt Tilsyn her, saa kan dette ikke ske; thi saa kan man overbevise sig om, at det Skib, som medtager Kreaturer, er desinficeret, og at de Kreaturer, som ere eller sættes ombord, ere sunde. Men det offentlige Tilsyn har ogsaa en anden Betydning fremfor det private. Medens nu de Foranstaltninger, som træffes af Rhederierne, ganske vist have en vis Betydning, nemlig den Betydning for dem selv, at de vide, at de ikke faae deres Skibe smittede, og den Betydning for Affenderne, at de Kreaturer, disse føde ombord, ikke kunne blive smittede af andre syge Kreaturer, saa har derimod dette Tilsyn ingen Betydning for Modtageren i England. Dmtrent ethvert dansk Dampskib, som udflyeres med Kreaturer, medfører en Sundhedsattest, der er udstedt af en privat Dyrlæge; men derovre i England byder Ingen sig om en saadan Attest, fordi den er tilveiebragt ved privat Foranstaltning. Dette Tilsyn, som Exportørerne føre med Skibenes Kvægbesætninger, har, som sagt, kun Betydning for dem selv og for Affenderne. Det forekommer mig derimod, at Sagen stiller sig noget anderledes — og det er egentlig det, jeg lægger mest Vægt paa — naar den danske Regjering er i Stand til ad officiel Wei at meddele den engelske Regjering: Vi have for vort Vedkommende truffet saadanne Foranstaltninger, at der derved søges en saa stor Betyggelse, som der overhovedet kan naas, for, at ikke smittede eller mistænkelige Kreaturer her i Danmark faae Lov til at udflyses som Udførsels-gjenstande til Storbritannien. Jeg tror, at dette vil have sin store Betydning netop i dette Dieblif, hvor der er stærk Bevægelse i Storbritannien, dels grundet paa Sygdomsforholdene derovre, men naturligvis ogsaa grundet paa andre Ting; saavel fra meget ansete Landbrugeres Side som ogsaa i Landbrugs-Tidenderne fordres der med Bestemthed kraftige Forholdsregler mod Indførsel af fremmed Kvæg, navnlig østliffelig Nedsagtning i Havnene af alt fremmed Kvæg og Kvarantaineforanstaltninger mod Levedyr. Denne Bevægelse er ganske vist fremkommen ved Ønsket om, at deres egne Besæt-

ninger ikke skulle smittes ved Indførsel af fremmed Kvæg; men det kan dog nok være, at der ved Siden heraf ogsaa er noget Andet, som gjør sig gjældende, nemlig Ønsket om, saa vidt muligt at frigjøre sig for den Konkurrence, som Indførselen fra Udlandet bringer dem. Nu er det som sagt ganske vist Tilfældet, at vi for Diebliffet have en gunstig Stilling, og jeg tror dog, at et af de Skridt, som vilde være nyttigt med Hensyn til at hævde den, vilde være det, at vi fik et officielt Tilsyn. Det ærede Medlem, som talte før mig (Naberg), sagde, at der vilde være Ulemper forbundne dermed for Affenderne. Det kan jeg ikke erkende. De ville ikke have den mindste Ulempe deraf ud over den, som de allerede nu have med det Tilsyn, som føres af ethvert dansk Kompagni, der forsender Kreaturer til England. Saa vidt mig bekendt, er det Tilfældet baade i Kjøbenhavn og i Byerne paa Syllands Østkyst — Forholdene ved Søbjerg kjender jeg ikke —, at ethvert Kompagni, som besørger Udførselen af Kreaturer, fordrer et saadant Tilsyn. Jeg har selv haft med saadanne Forretninger at gjøre, og vi have mere end een Gang stoppet syge Kreaturer paa Dampskibsbroen, idet vi, naar Kreaturerne vare syge, ikke have taget i Betænkning at stoppe dem og lade Vedkommende gaa bort med dem naaest muligt. Dette er vel sket til Misforngielse for Nogle, men til Tilfredsstillelse for Andre. De praktiske Ulemper ved Tilsynet har man altsaa den Dag idag; Forskjellen er kun den, at Tilsynet nu har en privat Karakter, medens det, naar Ministeriet sætter Sagen i værk, vil faae en officiel Karakter derved, at Politiet eller Toldvæsenet konstaterer, at Tilsynet har været aktivt tilstede. Medens Udgifterne ved Tilsynet hidtil have hvilet paa Rhederiet, antager jeg, at de for Fremtiden, naar dette Lovforslag blev vedtaget, vilde komme til at hvile dels paa Affenderen og dels paa Skibets Rhederi. Jeg kan tillægge dette Lovforslag en ikke ringe Betydning for Landbruget. Det er en Sikkerhedsforanstaltning, som ganske vist vil være meget nyttig, og som navnlig vil kunne være til Nytte, hvis det lykkes den danske Regjering hos den engelske Regjering at faae en Anerkjendelse af, at man i den Retning har gjort et Skridt, som er betryggende. Det er netop det Gode, som vi hidtil have haft, at man i Storbritannien har erkendt, at vi her fra Danmark kun have sendt sunde Kreaturer, imedens der fra tydske og fra andre Havne er kommet Kreaturer til England af en meget tvivlsom Bestaaffenhed. Man har derfor ladet dem slagte paa Infektionsstedet, medens de Kreaturer, som ankomme her fra Landet, have faaet et saa godt Navn i England, at man har forsendt dem over en stor Del af Landet dels til Fødding og dels til Meierierkvæg. Jeg kan derfor slutte mig til Lovforslaget og udtale min Paaskjønnelse af det, idet jeg haaber, at det maa passere hurtig gennem Thinget. Jeg tror, at Sagen for Tiden staar saaledes der-